

عنوان مقاله:

مدیریت منابع سلامت در راستای ارتقای سلامت زنان، نامه ای به سردبیر

محل انتشار:

فصلنامه راهبردهای مدیریتی در نظام سلامت، دوره 9، شماره 2 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

شهلا خسروی - Assistant Professor, Department of Social Medicine, School of Medicine, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

مهسا خوشنام راد - Ph.D. of Reproductive Health, Department of Midwifery and Reproductive Health, School of Medicine, Alborz University of Medical Sciences, Karaj, Iran

نسیمه ستایش ولی پور - Ph.D. of Reproductive Health, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین ارکان نظام سلامت، منابع انسانی است. مدیریت مناسب منابع انسانی فرصتی برای دستیابی بهتر به اهداف سلامت را فراهم می کند. همه ارائه دهندگان خدمت باید بتوانند نقش حرفه ای خود را به درستی ایفا کنند. نقش حرفه ای معمولاً به مجموعه ای از انتظارات، اعم از رسمی و غیررسمی، مرتبط با یک موقعیت معین اشاره دارد. امروزه نقش های حرفه ای در حرفه های سلامت در حال توسعه است و در جهت بهبود بخشیدن به کیفیت ارائه خدمات، ضمن در نظر گرفتن کاهش هزینه ها و تطابق حداکثری با نیازهای پیوسته در حال تغییر جوامع، تلاش می شود. متخصصان سلامت در صورتی که به خوبی آموزش دیده باشند و در نقش و موقعیت مناسب به کار گرفته شوند، می توانند تأثیرات مثبتی در راستای دستیابی به اهداف سلامت ایجاد کنند (۱). ماماها به طور گسترده ای به عنوان ارائه دهندگان اصلی خدمات سلامت باروری شناخته شده اند. وضعیت ماماها از کشوری به کشور دیگر متفاوت است. مطالعات اندکی در مورد نقش حرفه ای ماماها به ویژه در سطوح عالی تحصیلی انجام شده است. رشته مامایی در ایران در سه دوره تحصیلی کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری (Ph.D.) ارائه می شود. ماماها پس از اتمام موفق مقطع کارشناسی و کارشناسی ارشد، در صورت تایید صلاحیت و گذراندن امتحان عملی و حضوری، می توانند در دوره های دکتری بهداشت باروری وارد شوند. بهداشت باروری در ایران به عنوان رشته ای دانشگاهی از سال ۱۳۸۵ اولین دوره دانشجویی را پذیرفت (۲). این رشته در برخی از دانشگاه های معتبر دنیا نیز ارائه می شود و علاقه مندان به این رشته می توانند در آن تحصیل کنند (۳). دانشجویان در ایران به طور ویژه در زمینه بهداشت باروری در بافتار فرهنگی و اجتماعی کشور آموزش می بینند و دروس اصلی جمعیت شناسی، تغذیه، اپیدمیولوژی و روش تحقیق، سیاست گذاری، بیماری های نوپدید، روش های کمک باروری و ناباروری را مطالعه می کنند (۲). هر ساله حدود ۲۵ دانشجوی در موسسات آموزش عالی دولتی کشور پذیرش می شوند که می توانند پس از اتمام تحصیل خود در مراقبت از زنان و خانواده، سلامت نوجوانان و مدارس، مشاوره، باروری و سلامت مادر، بارداری و زایمان، مراقبت و رشد و تکامل نوزاد، حقوق و فرهنگ باروری، سلامت جنسی و عفونت های منتقله از راه جنسی، مسائل جمعیتی، آموزش و پژوهش یا شرکت در تصمیم گیری و برنامه ریزی در مورد مراقبت های بهداشت باروری ملی، نقش داشته باشند. در حال حاضر در حدود ۰/۵ درصد دانش آموختگان حوزه مامایی، دارای مدرک دکتری سلامت (بهداشت) باروری هستند. اغلب دانش آموختگان دکتری، در دانشگاه مشغول فعالیت آموزشی و تحقیقاتی هستند. تاکنون بیش از ۲۵۰ پایان نامه دکتری در خصوص بهبود کیفیت مراقبت های مامائی، بارداری، توانمندسازی زوجین در زندگی زناشویی و فرزندآوری در گروه های بهداشت باروری دانشگاه های مختلف کشور مصوب و اجرا شده است. همچنین چند ژورنال معتبر در حوزه مامایی و سلامت باروری در کشور ایران فعالیت دارند (۴). بهداشت باروری علمی بین رشته ای با ماهیت اساساً بالینی، با دیدگاه سلامت محور و جامعه نگر است. رسیدگی به مشکلات پیچیده و ...

کلمات کلیدی:

Health resource management, Professional role, Reproductive health, Interdisciplinary approach, Midwifery graduates

مدیریت منابع سلامت، نقش حرفه ای، سلامت باروری، رویکرد بین رشته ای، دانش آموختگان مامایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2091744>



